> Od przykazania jego ust nie odchodziłem; ceniłem słowa jego ust bardziej niż mój własny pokarm.
>
> *— Hioba 23:12*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: głoszenie, prawo, posłuszeństwo, Słowo Boże

Interpretacja:
Księga Hioba jest jedną z najbardziej głębokich i mistycznych ksiąg w Biblii. Opisuje ona historię sprawiedliwego człowieka, który mimo licznych prób pozostaje wierny Bogu. W wersecie *Hioba 23:12* znajdujemy wyraz oddania i wierności Bogu, przejawiających się w przestrzeganiu Jego słowa. Werset ten podkreśla, jak ważne jest podążanie za *Bożym Słowem* i zachowywanie go, nawet w najtrudniejszych okolicznościach.

Przykład życia Hioba

Fragment *Hioba 23:12* ukazuje nam, że mimo wszelkich przeciwności czy cierpienia, Hiob zachował wierność Bożemu Słowu. *Hiob* nie tylko słuchał słów Boga – on je zachowywał i był im posłuszny. Ta cecha odróżnia go od wielu z nas, gdyż w chwilach próby i bólu łatwo jest wyrzec się wiary i sprzeniewierzyć się Bogu. Innymi słowy, Hiob uczy nas, jak ważne jest wytrwanie w wierności Bożemu Słowu.

Zachowywanie Bożego Słowa w sercu

Jeśli zachowujemy Boże Słowo w naszych sercach, jesteśmy lepiej przygotowani do pokonywania życiowych wyzwań. W chwilach bólu możemy zwrócić się do Bożego Słowa i znaleźć w nim pocieszenie. Dzięki niemu możemy czerpać duchową siłę, by iść naprzód, nawet gdy nasz umysł i serce są przytłoczone cierpieniem. Boże Słowo stanowi solidny fundament, na którym możemy budować swoje życie i przezwyciężać próby.

Nasze codzienne zmagania

Jednak zachowywanie Bożego Słowa nie dzieje się z dnia na dzień. To codzienne zmaganie, z którym musimy się mierzyć. W wersecie *Hioba 23:12* widzimy, że Hiob *„ceniłem słowa jego ust bardziej niż mój własny pokarm”* – co oznacza, że stawiał Boże Słowo ponad potrzebami fizycznymi. Innymi słowy, Hiob pokazuje nam, że musimy być gotowi na wyrzeczenia, aby podążać Bożą drogą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgę. Przeciwnie, błogosławcie, gdyż wiecie, że do tego zostaliście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.
>
> *— I Piotra 3:9*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: głoszenie, błogosławieństwo, powołanie

Interpretacja:
Czy zauważyłeś, jak często w listach *Piotra* powraca temat miłości? Nie chodzi tu tylko o Bożą miłość do nas, ale także o naszą miłość do innych. Sam Piotr musiał przyswoić tę lekcję, a nie było to dla niego łatwe zadanie! Jakże cierpliwy był wobec niego *Jezus*! Tak jak całe Prawo streszcza się w miłości, tak też wszelkie relacje międzyludzkie znajdują swoje dopełnienie w miłości. Dotyczy to każdego wierzącego i każdego aspektu życia.

Pewien znany lekarz sporządził listę emocji wywołujących u ludzi choroby – takich jak strach, rozczarowanie, gniew, uraza, nienawiść, zawiść i zazdrość. Stwierdził on, że jedynym antidotum zdolnym ocalić ludzi przed niszczycielską mocą tych sił jest MIŁOŚĆ.

Czym jest chrześcijańska miłość? To milczenie, gdy słowa mogłyby zranić. To cierpliwość, gdy bliźni zachowuje się szorstko. To pozostawanie głuchym, gdy wybucha kłótnia. To wrażliwość na problemy innych. I to odwaga, gdy dotyka nas nieszczęście. To wezwanie musiało mieć dla samego Piotra ogromne znaczenie, gdyż był czas, kiedy próbował walczyć z wrogami *Chrystusa* za pomocą MIECZA.

Przed swoim nawróceniem apostoł *Paweł* używał wszelkich możliwych środków, by sprzeciwiać się chrześcijaństwu. Jednak gdy już oddał się Chrystusowi, nigdy więcej nie używał LUDZKIEJ BRONI do prowadzenia Bożych bitew. Kiedy Piotr i apostołowie stawiali czoła prześladowaniom, polegali na modlitwie i Bożej mocy, a nie na własnej mądrości czy sile.

Musimy postępować miłosiernie, gdyż tak właśnie traktuje nas Bóg.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie z ludzkiej bowiem woli przyniesione zostało kiedyś proroctwo, ale święci Boży ludzie przemawiali prowadzeni przez Ducha Świętego.
>
> *— II Piotra 1:21*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: głoszenie, Duch Święty, proroctwo, Duch

Interpretacja:
II Piotra 1:21 stanowi ważne przypomnienie o boskim pochodzeniu biblijnych proroctw. Ludzie często błędnie sądzą, że autorzy Biblii po prostu tworzyli opowieści i przesłania na potrzeby własnych interesów. Werset ten jednak uświadamia nam, że proroctwo pochodzi

od Boga, a autorzy podczas spisywania swoich tekstów byli prowadzeni przez *Ducha Świętego*.

Proroctwo jest w Biblii motywem powracającym; zwłaszcza Stary Testament zawiera liczne przykłady proroków przekazujących Boże orędzia. Przesłania te nie są jedynie przepowiedniami dotyczącymi przyszłości, lecz wyrażeniem woli Boga wobec Jego ludu w danym czasie.

Duch Święty często realizuje Swoją wolę poprzez proroctwo. Na przykład w *Wyjścia 3:7–10 Bóg* powierza *Mojżeszowi* misję, nakazując mu uwolnienie Izraelitów z niewoli egipskiej. Zadanie to nie jest zwykłą przepowiednią, lecz Bożym poleceniem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak więc, moi umiłowani bracia, niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia i nieskory do gniewu.
>
> *— Jakuba 1:19*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: głoszenie, gniew, sluchac, samokontrola

Interpretacja:
List św. Jakuba to jeden z najbardziej praktycznych i przystających do życia tekstów w całej Biblii. Autor zawarł w nim cenne wskazówki dotyczące naszej codzienności, pomagając nam stawać się lepszymi ludźmi i oddawać chwałę Bogu we wszystkim, co robimy. Pod tym względem omawiany werset jest szczególnie istotny, gdyż wskazuje na potrzebę cierpliwości i rozwagi w słowach oraz czynach.

Skory do słuchania

Pierwszą radą płynącą z tego wersetu jest zachęta, by być „skorym do słuchania”. Oznacza to gotowość do wysłuchania innych i zwracania uwagi na to, co mówią. W świecie coraz bardziej spolaryzowanym – w którym często ograniczamy się do słuchania jedynie tego, co utwierdza nas w już posiadanych przekonaniach – rada ta jest bardziej aktualna niż kiedykolwiek. Musimy uczyć się słuchać z empatią i pozostawać otwartymi na poglądy innych, nawet jeśli nie zawsze się z nimi zgadzamy.

Nieskory do mówienia

Drugą radą zawartą w tym wersecie jest to, by być „nieskorym do mówienia”. Oznacza to, że powinniśmy starannie przemyśleć swoje słowa, zamiast mówić tylko dla samego mówienia. Nasze słowa często mogą zranić innych, nawet jeśli nie mamy takiego zamiaru. Musimy poświęcić czas na refleksję nad tym, co chcemy przekazać, i dobierać słowa z rozwagą. Postępując w ten sposób, okazujemy szacunek bliźnim i unikamy niepotrzebnych konfliktów.

Nieskory do gniewu

Trzecią i ostatnią radą płynącą z tego wersetu jest zachęta, by być „nieskorym do gniewu”. Oznacza to konieczność panowania nad emocjami i unikania impulsywnych reakcji w trudnych sytuacjach. Gdy pozwalamy, by gniew wziął nad nami górę, tracimy zdolność jasnego myślenia i możemy powiedzieć lub zrobić coś, czego później będziemy żałować. Dlatego musimy uczyć się panować nad gniewem oraz reagować na konflikty w sposób spokojny i opanowany.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli ktoś wśród was sądzi, że jest pobożny, a nie powściąga swego języka, lecz oszukuje swe serce, tego pobożność jest próżna.

> — *Jakuba 1:26*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: głoszenie

Interpretacja:

Jakuba 1:26 ostrzega nas przed mocą i wpływem naszych słów. Apostoł *Jakub* poucza, że jeśli ktoś uważa się za osobę religijną, lecz nie potrafi zapanować nad swoim językiem, jego pobożność jest pusta i bezwartościowa. Oznacza to, że religijność nie może ograniczać się jedynie do sfery zewnętrznej – do praktyk podejmowanych wyłącznie w miejscu kultu czy w wyznaczonym dniu – lecz musi przenikać wszystkie nasze czyny i słowa.

Co to znaczy "ograniczyć język"?

Jakub wskazuje, że osoby uważające się za religijne muszą panować zarówno nad tym, co mówią, jak i nad sposobem, w jaki to wyrażają. Wiąże się to nie tylko z unikaniem kłamstwa, ale także z powstrzymywaniem się od słów, które mogłyby zranić innych. Brak panowania nad mową niesie ze sobą ryzyko skrzywdzenia osób z naszego otoczenia oraz świadczy o braku szacunku i miłości wobec nich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie powinno, moi bracia.
>
> — *Jakuba 3:10*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: głoszenie, błogosławieństwo, chwala, grzech, adoracja

Interpretacja:
Jakuba 3:10 wskazuje na znaczenie panowania nad własnymi słowami. Ten krótki werset przypomina o konieczności czuwania nad tym, jak mówimy, gdyż nasze słowa mogą przynosić zarówno dobro, jak i szkodzić.

Moc naszych słów

Słowa mają niezwykłą moc. Mogą budować lub niszczyć, dodawać otuchy lub zniechęcać, uzdrawiać lub ranić. Jako ludzie mamy możliwość wyboru tego, co mówimy i w jaki sposób to wyrażamy. Często jednak ulegamy pokusie mówienia bez zastanowienia – wypowiadamy słowa, które powinny pozostać niewypowiedziane. Werset ten przypomina nam, by nie pozwalać, aby z naszych ust wychodziły złorzeczenia, lecz byśmy zawsze starali się wypowiadać słowa błogosławieństwa.

Odpowiedzialność za nasze słowa

Jako chrześcijanie jesteśmy powołani do okazywania miłości i współczucia we wszystkim, co czynimy, także w naszej mowie. Musimy zwracać uwagę na to, co wypowiadamy, ponieważ nasze słowa mogą mieć trwały wpływ na życie innych ludzi. Jeśli mówimy w sposób negatywny lub raniący, możemy skrzywdzić przyjaciół, rodzinę czy współpracowników. Z drugiej strony, gdy mówimy z miłością i współczuciem, możemy stać się źródłem zachęty i wsparcia dla osób w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszyscy bowiem w wielu sprawach upadamy. Jeśli ktoś nie upada w mowie, jest człowiekiem doskonałym, który też może utrzymać na

> wodzy całe ciało.
>
> — *Jakuba 3:2*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: głoszenie, Niewinny, ciało

Interpretacja:
Werset ten skłania nas do refleksji nad wagą naszych słów i potrzebą ostrożności w tym, co mówimy. Ukazuje on, że jesteśmy zobowiązani nie tylko unikać obraźliwej mowy, lecz także panować nad językiem i dobierać słowa z rozwagą.

Fragment ten zachęca nas również do rozważenia pojęcia doskonałości. Jedyną osobą zdolną do tego, by nigdy nie urazić nikogo słowem, jest człowiek prawdziwie doskonały – w znaczeniu, które dalej wyjaśnia Apostoł: ktoś, kto potrafi zapanować nad każdą inną częścią swojego ciała.

Nie chodzi tu o przedstawienie człowieka jako istoty absolutnie nieskazitelnej pod każdym względem czy całkowicie wolnej od grzechu – wszak sam autor stwierdził, że *„Wszyscy bowiem w wielu sprawach upadamy”* – lecz raczej o ukazanie, że jeśli ktoś potrafi zapanować nad językiem, posiada taką samą pełną władzę nad sobą, jaką jeździec ma nad koniem albo sternik nad statkiem, gdy trzyma ster.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A przede wszystkim, moi bracia, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi. Lecz niech wasze „tak” będzie „tak”, a „nie” niech będzie „nie”, abyście nie

> byli sądzeni.
>
> — *Jakuba 5:12*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: głoszenie, uczciwość, sadzic, kara, prawda

Interpretacja:

Werset *Jakuba 5:12* wzywa nas do zachowania uczciwości i spójności w słowach oraz czynach w każdej sytuacji. *Jakub* zachęca w nim, byśmy nie składali przysiąg – czyli nie podejmowali obietnic ani zobowiązań, których nie jesteśmy w stanie dotrzymać. Zamiast tego wzywa nas do mówienia prawdy i jasnego wyrażania się, aby uniknąć potępienia.

Znaczenie uczciwości i spójności w naszych słowach

Istnieje wiele powodów, dla których powinniśmy być uczciwi i spójni w tym, co mówimy. Po pierwsze, jako chrześcijanie jesteśmy powołani do naśladowania *Jezusa*, który zawsze mówił prawdę i dotrzymywał swoich obietnic. Co więcej, jeśli chcemy uchodzić za osoby rzetelne i godne zaufania w oczach innych, kluczowe jest, aby nasze słowa szły w parze z czynami.

Ponadto uczciwość i spójność w wypowiedziach pomagają nam być bardziej autentycznymi i przejrzystymi. Gdy otwarcie wyrażamy swoje myśli i postępujemy zgodnie z wyznawanymi wartościami, pozostajemy wierni samym sobie i własnym przekonaniom. Pozwala to budować głębsze, bardziej wartościowe relacje z innymi oraz sprzyja poczuciu spokoju i bezpieczeństwa w codziennym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Słowa z ust mądrego są łaskawe, ale wargi głupca pożerają jego samego.
>
> *— Kaznodziei 10:12*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: głoszenie, mądrość

Interpretacja:
Ten biblijny werset uczy nas, jak ważne jest rozważne dobieranie słów i jak negatywny wpływ mogą one wywrzeć na nasze życie, jeśli nie posługujemy się nimi mądrze. Autor wskazuje, że słowa człowieka mądrego są pełne łaski. Mądrość jest w życiu kluczowa, gdyż pozwala nam podejmować trafne decyzje i mądrze wypowiadać się, co prowadzi do spokojniejszego i bardziej harmonijnego życia.

Z drugiej strony autor wspomina również o wargach głupca i o tym, jak mogą one doprowadzić go do zguby. Głupota jest przeciwieństwem mądrości; gdy mówimy, nie zważając na konsekwencje, możemy narazić się na problemy, których dałoby się uniknąć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszystko, co czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przez niego.
>
> *— Kolosan 3:17*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: głoszenie, podazac, wdzięczność, praca

Interpretacja:

Fragment Listu do *Kolosan 3:17* jest wezwaniem do życia, w którym wszystkie nasze działania – zarówno słowa, jak i czyny – są podejmowane w imię *Pana Jezusa*. Stanowi to wyraz miłości i szacunku wobec *naszego Stwórcy* oraz sposób na okazanie wdzięczności *Bogu Ojcu* za wszystko, czym nas obdarzył.

W tym wersecie Paweł, autor Listu do Kolosan, przypomina nam, że nie powinniśmy ograniczać naszego uwielbienia i służby Bogu jedynie do aktów religijnych czy konkretnych chwil; przeciwnie – wszystko, co czynimy w codziennym życiu, powinno mieć na celu uwielbienie Boga. Całe nasze życie jest okazją do okazania miłości *Jemu oraz Jego Synowi, Jezusowi*.

Zwrot *„w imię Pana Jezusa”* oznacza, że nasze czyny muszą być zgodne z wartościami i naukami Jezusa oraz odzwierciedlać Jego pełen miłości i współczucia charakter. Żyjąc w ten sposób, wypełniamy przykazanie miłości Boga i bliźniego – fundamentalną zasadę wiary chrześcijańskiej.

Werset ten wzywa nas również do wdzięczności i dziękowania Bogu Ojcu przez Jezusa. Wdzięczność to postawa, którą powinniśmy pielęgnować w każdej dziedzinie życia. Pomaga nam ona zachować pozytywne nastawienie w trudnych chwilach i pozwala dostrzegać radość w błogosławieństwach, które otrzymujemy każdego dnia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Postępujcie mądrze wobec tych, którzy są z zewnątrz, odkupując czas. Wasza mowa niech zawsze będzie miła, zaprawiona solą, abyście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiedzieć.
>
> *— Kolosan 4:5-6*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: głoszenie, zyczliwosc, mądrość

Interpretacja:
Fragment *Kolosan 4:5-6* wzywa nas do mądrego postępowania wobec osób spoza naszej wspólnoty wierzących oraz do właściwego wykorzystania czasu. Wersety te zachęcają chrześcijan do zachowywania mądrości i roztropności w relacjach z ludźmi spoza Kościoła.

Co oznacza „postępować mądrze”?

„Postępować mądrze” oznacza zachowywać się rozsądnie, zawsze dążąc do działania pełnego mądrości i troski o innych. W tym kontekście jesteśmy wezwani do stosowania tej zasady w relacjach z osobami niewierzącymi, abyśmy mogli skutecznie świadczyć o Bożej miłości i łasce w ich życiu.

Właściwe wykorzystanie czasu

Jesteśmy również pouczeni, by dobrze wykorzystywać czas w kontaktach z osobami spoza wspólnoty. Oznacza to świadomość, że każdy dzień jest ważny, a każda chwila spędzona z niewierzącymi stanowi wyjątkową okazję, by ukazać im *miłość Jezusa*.

W czasach, gdy powstawał ten list, czas był niezwykle cennym zasobem – zwłaszcza dla podróżników i misjonarzy, którzy mieli ograniczone możliwości nawiązywania kontaktów z nowymi ludźmi. Również dzisiaj znaczenie czasu pozostaje kluczowe w naszych relacjach międzyludzkich i w misji ewangelizacyjnej.

Z łaską, przyprawione solą

Łaska stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. Oznacza ona otrzymanie czegoś, na co nie zasługujemy – daru od Boga. W omawianych wersetach łaska odnosi się do sposobu, w jaki zwracamy się do innych. Nasze słowa powinny być życzliwe, pełne szacunku i miłości, nawet w trudnych sytuacjach.

Z drugiej strony Biblia wiąże sól z mądrością. W czasach *Jezusa* sól służyła nie tylko do nadawania potrawom smaku, ale także jako środek konserwujący. Sugeruje to, że nasze słowa powinny być mądre i korzystne dla podtrzymywania relacji z innymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy będą was prowadzić, żeby was wydać, nie martwcie się wcześniej, co macie mówić, ani o tym nie rozmyślajcie, ale mówcie to, co wam będzie dane w tej godzinie. Nie wy bowiem będziecie mówić, ale Duch Święty.
>
> *— Marka 13:11*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: głoszenie, Duch Święty, Duch, troska

Interpretacja:
Jezus mówi Swoim uczniom o przyszłości, w której będą prześladowani za wiarę. Zostaną wydani na karę i będą musieli zmierzyć się z trudnymi chwilami; mogą nawet znaleźć się w sytuacjach zagrażających ich życiu. W obliczu tych strasznych wydarzeń Jezus poucza uczniów, by nie martwili się o to, co powiedzą.

Zapewnia ich natomiast, że przyjdzie do nich *Duch Święty* i w odpowiednim momencie podsunie im właściwe słowa. Innymi słowy, naszym zadaniem nie jest zamartwianie się o to, co przyniesie przyszłość, lecz zaufanie Duchowi Świętemu i zabranie głosu, gdy nadejdzie na to czas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli powiesz w swym sercu: Jak rozpoznamy to słowo, którego PAN nie wypowiedział? Gdy prorok będzie coś mówił w imieniu PANA, a to się nie spełni ani nie nastąpi, to jest to słowo, którego PAN nie wypowiedział, lecz prorok mówił to z zuchwalstwa. Nie bój się go.
>
> *— Powtórzonego 18:21-22*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: głoszenie, proroctwo, prawda

Interpretacja:
Fragmenty te pojawiają się w kontekście Księgi Powtórzonego Prawa – zbioru mów wygłoszonych przez *Mojżesza* przed wejściem do Ziemi Obiecanej. W tej części Pisma Świętego Mojżesz omawia znaczenie rozróżniania między prawdziwym prorokiem, namaszczonym przez Boga, a prorokiem fałszywym. Mojżesz ostrzega, że choć niektórzy prorocy mogą przemawiać w imieniu innych bóstw, prawdziwy prorok Boży musi głosić jedynie to, co Bóg mu objawił.

Znaczenie rozpoznania prawdziwego proroka

Kluczowe jest rozpoznanie prawdziwego proroka Bożego, ponieważ Biblia naucza o istnieniu fałszywych proroków, którzy starają się zwieść wiernych i sprowadzić ich na manowce. Co więcej, w *Mateusza 7:15–16 Jezus* ostrzega: *„Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej skórze, ale wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Po ich owocach poznacie ich”*. Dlatego tak ważne jest, abyśmy zachowywali czujność i wyostrzali nasze duchowe rozeznanie, by odróżniać przesłania pochodzące od Boga od tych, które z Niego nie płyną.

Jak rozpoznać prawdziwe Słowo Boże

Księga *Powtórzonego 18:22* stwierdza: *„Gdy prorok będzie coś mówił w imieniu PANA, a to się nie spełni ani nie nastąpi, to jest to słowo, którego PAN nie wypowiedział”*. Oznacza to, że prawdziwe *Słowo Boże* zawsze się spełnia. Należy jednak pamiętać, że realizacja pewnych wydarzeń proroczych może wymagać czasu. Ponadto istnieją specyficzne rodzaje proroctw, które nie są przeznaczone dla wszystkich, lecz odnoszą się do konkretnego czasu lub miejsca.

Dlaczego głoszenie kazań jest ważne?

Głoszenie kazań odgrywa istotną rolę w chrześcijaństwie, gdyż pozwala przekazywać Boże przesłanie szerszemu gronu osób wewnątrz wspólnoty. Kaznodzieje muszą zachowywać ostrożność w swoich wystąpieniach i dbać o to, by nie zniekształcać pierwotnego przesłania Biblii. Istnieje jednak ryzyko, że niektórzy kaznodzieje mogą wypaczać Słowo Boże, aby przyciągnąć więcej ludzi do swoich kościołów.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Obłudnik ustami niszczy swego bliźniego, a sprawiedliwi bywają wybawieni dzięki wiedzy.
>
> *— Przysłów 11:9*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: głoszenie, plotka, sprawiedliwosc, mądrość

Interpretacja:
Księga *Przysłów 11:9* mówi o hipokryzji i mądrości, które znajdują odzwierciedlenie w naszych słowach i czynach. W tym kontekście hipokryta to osoba, która w kontaktach z innymi udaje kogoś, kim nie jest, posługując się przy tym mową pełną fałszu i złośliwości;

dla odmiany ludzie prawi – postępujący uczciwie – nie obawiają się konsekwencji swoich słów.

Hipokryzja: grzech krzywdzący innych

Gdy hipokryta zabiera głos, jego celem nie jest wyrażenie szczerej opinii czy przekazanie wartościowych informacji, lecz manipulowanie innymi dla własnych korzyści. Księga *Przysłów 11:9* wskazuje, że takie postępowanie może zaszkodzić osobom, do których kierowane są słowa hipokryty. Komunikowanie się w ten sposób szkodzi reputacji, poczuciu własnej wartości oraz relacjom z innymi ludźmi.

Mądrość: antidotum na hipokryzję

Mądrość natomiast stanowi alternatywę: polega na działaniu i mówieniu z uczciwością, jasnością oraz szczerością. Dostrzegając rolę, jaką odgrywamy w życiu innych, możemy mądrze dobierać słowa i wyrażać siebie w sposób prawdziwy oraz konstruktywny. Pozwala nam to nieść pocieszenie, dodawać otuchy i wspierać innych, a tym samym wzbogacać nasze relacje i wnosić pozytywny wkład w ich życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdzie nie ma rady, nie udają się zamysły; powiodą się zaś przy mnóstwie doradców.
>
> *— Przysłów 15:22*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: głoszenie, planowanie

Interpretacja:

Księga Przysłów to skarbnica mądrości, która uczy nas, jak prowadzić pełne i szczęśliwe życie zgodne z Bożymi zasadami. Werset *Przysłów 15:22* podkreśla znaczenie zasięgania rady w naszym codziennym życiu.

Jednym z największych błędów, jakie możemy popełnić, jest próba radzenia sobie ze wszystkim w pojedynkę, bez korzystania z rad i mądrości innych ludzi. Rada jest niezbędna przy podejmowaniu ważnych decyzji życiowych; bez niej nasze myśli mogą stać się chaotyczne.

Poszukiwanie mądrych doradców

W życiu powinniśmy szukać mądrych doradców i otaczać się nimi. W wersecie 15, 22 słowo „mnóstwie” odnosi się do licznego grona doradców, którzy mogą pomóc nam w podejmowaniu mądrych i przemyślanych decyzji. Dlatego tak ważne jest, aby szukać rad u godnych zaufania, mądrych osób, które potrafią wskazać nam właściwą drogę.

O radę możemy zwracać się do rodziców, bliskich przyjaciół, mentorów czy przywódców duchowych. Warto pamiętać, że Bóg nie stworzył nas do życia w izolacji, lecz jako istoty społeczne, powołane do życia we wspólnocie.

Pokonywanie rozczarowania

Werset ten podkreśla również rolę rady w przezwyciężaniu rozczarowania, które może pojawić się, gdy brakuje nam jasnego kierunku działania. Gdy czujemy się zagubieni lub zdezorientowani, rady i wskazówki mądrych ludzi pomagają nam odzyskać równowagę i ruszyć naprzód. Pocieszeniem jest świadomość, że nie jesteśmy sami i że istnieją ludzie gotowi nam pomóc.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poważna mowa nie przystoi głupiemu, tym mniej kłamliwe usta dostojnikowi.
>
> *— Przysłów 17:7*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: głoszenie, kłamstwo, mądrość

Interpretacja:
Księga Przysłów stanowi zbiór praktycznych mądrości przydatnych w codziennym życiu. Werset 7. rozdziału 17. przypomina o znaczeniu mówienia prawdy oraz posługiwania się elokwentną i szczerą mową, zamiast uciekania się do kłamstwa – co zdarza się niekiedy władcom czy przywódcom. Fragment ten podkreśla kluczową rolę prawdy w naszych słowach i czynach oraz wskazuje, że fałsz może pociągać za sobą negatywne konsekwencje nie tylko dla nas samych, ale i dla innych.

Zdaniem niektórych badaczy, słowo „głupiec” użyte w tym wersecie nie oznacza osoby nieświadomej czy niewykształconej, lecz kogoś upartego lub buntowniczego. Taka osoba może mieć trudności ze zrozumieniem elokwentnej mowy, która zakłada jasną i skuteczną komunikację. Dlatego tak ważne jest, aby osoby pełniące funkcje przywódcze lub wywierające wpływ na innych mówiły szczerze, używając jasnego i uczciwego języka. W przeciwnym razie ryzykują one wywołanie zamętu i nieufności wśród swoich odbiorców.

W kontekście przywództwa kluczowe jest, aby osoby sprawujące władzę wypowiadały się szczerze i otwarcie, unikając „kłamliwych warg”, o których mowa w wersecie. Gdy lider wprowadza w błąd lub kłamie, traci zaufanie swoich podwładnych. Może to nie tylko rodzić nieufność na linii lider–zespół, ale także szkodzić organizacji poprzez błędne decyzje i działania.

Prawdomówność odgrywa kluczową rolę we wszelkich relacjach międzyludzkich, zarówno w domu, jak i w pracy. Uczciwość w mówieniu sprzyja budowaniu silnych i trwałych więzi.

Co więcej, szczerość i jasność przekazu pomagają zapobiegać niepotrzebnym nieporozumieniom oraz konfliktom.

Z drugiej strony, kłamstwo może mieć negatywne skutki zarówno w perspektywie krótko-, jak i długoterminowej. Choć w krótkim okresie łatwo jest skłamać, by uniknąć konfrontacji z prawdą, na dłuższą metę kłamstwo jedynie pogarsza sytuację, utrwalając błąd lub błędne przekonanie.

Ostatecznie werset ten przypomina nam o znaczeniu skutecznej i uczciwej komunikacji. Mówiąc prawdę, możemy budować silniejsze, trwałe relacje, unikać zbędnych konfliktów i stawać się skuteczniejszymi liderami. Choć bycie uczciwym w każdej sytuacji bywa wyzwaniem, w dłuższej perspektywie prawda zawsze zwycięża. Kłamstwa prowadzą jedynie do negatywnych konsekwencji – zarówno dla nas samych, jak i dla naszego otoczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Głupi nie ma upodobania w rozumie, lecz w tym, co serce mu objawia.
>
> *— Przysłów 18:2*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: głoszenie, egoizm, mądrość

Interpretacja:
Werset ten rozpoczyna się od słowa *„głupiec”*. W Biblii termin ten odnosi się do osoby nierozsądnej lub nieświadomej – kogoś, kto nie jest zainteresowany nauką ani przyjmowaniem rad innych. Osoby takie skupiają się raczej na własnych opiniach i

chętnie popisują się swoją wiedzą. Postawa ta bywa niebezpieczna, gdyż sprzyja arogancji i pysze, co z kolei może prowadzić do konfliktów i trudności w codziennym życiu.

Druga część wersetu wskazuje, że głupiec czerpie przyjemność nie z mądrości, *lecz z wygłaszania własnych poglądów*. Innymi słowy, satysfakcję daje mu nie zdobywanie wiedzy czy zrozumienia, ale po prostu możliwość zabrania głosu. Takie nastawienie hamuje dialog i wymianę myśli; jeśli każdy upiera się przy własnym zdaniu, nie słuchając innych, znalezienie skutecznych rozwiązań problemów staje się niemożliwe.

Jak zatem możemy odnieść ten werset do naszego codziennego życia? Przede wszystkim musimy zachowywać otwartość umysłu. Powinniśmy chętnie słuchać innych i uczyć się od nich. Musimy też zachować pokorę i uznać, że nie wiemy wszystkiego. Świadomość, że zawsze można nauczyć się czegoś nowego, jest kluczem do osobistego rozwoju i budowania zdrowych relacji.

Po drugie, musimy wystrzegać się pychy i arogancji. Nie powinniśmy zakładać, że zawsze mamy rację lub że nasze zdanie jest jedynym słusznym. Zamiast tego należy szanować poglądy innych i być gotowym przyznać się do błędu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Słowa plotkarza są jak rany i przenikają do głębi wnętrzności.
>
> *— Przysłów 18:8*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: głoszenie, plotka

Interpretacja:

Księga *Przysłów 18,8* mówi o plotkowaniu i jego zdolności do krzywdzenia osób, których ono dotyczy. Werset ten opisuje plotkarza jako kogoś, kto wypowiada słowa przenikające głęboko do duszy, co wskazuje, że taka mowa może być wysoce destrukcyjna i mieć ogromny wpływ na osoby, o których się mówi.

Czym według Biblii są plotki?

Plotkowanie to bardzo powszechne zjawisko – choć często potępiane zarówno w Kościele, jak i w świecie świeckim – polegające na mówieniu źle o drugiej osobie pod jej nieobecność, często z intencją wyrządzenia jej krzywdy. Jako chrześcijanie musimy pamiętać, że plotkowanie jest formą grzechu, który często objawia się w subtelny sposób.

W Biblii plotkowanie wiąże się z pojęciem „narzekania” lub „utyskiwania” – motywem obecnym w wielu innych fragmentach Pisma. Zamiast plotkować czy narzekać, Biblia zachęca nas do rozwiązywania problemów i konfliktów bezpośrednio z zainteresowaną osobą oraz do dążenia do porozumienia poprzez pełen miłości i konstruktywny dialog.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ocal, PANIE, moją duszę od warg kłamliwych i od zdradliwego języka.
>
> *— Psalmów 120:2*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: głoszenie, kłamstwo, Odkupiciel, dusza

Interpretacja:
Psalmów 120:2 zawiera modlitwę, w której psalmista prosi Boga o ocalenie swojej duszy przed kłamliwymi wargami i zdradliwym językiem. Znaczenie tego wersetu polega na

tym, że ukazuje on, iż fałsz i podstęp mogą zagrażać naszej duszy; dlatego musimy modlić się o Bożą pomoc, by uchroniła nas przed tymi złymi skłonnościami.

Warto przy tym zrozumieć, że kłamstwo i podstęp wpływają nie tylko na wizerunek, jaki prezentujemy innym, ale także na nasze życie duchowe. Droga, którą Bóg wyznaczył nam w Piśmie Świętym, wymaga uczciwości i wierności – zarówno w słowach, jak i w czynach. Modlitwa psalmisty jest zatem wyrazem gorliwości i oddania Bożym wartościom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będę błogosławił PANA w każdym czasie, jego chwała zawsze będzie na moich ustach.
>
> *— Psalmów 34:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: głoszenie, błogosławieństwo, chwala, adoracja

Interpretacja:
Jednym z najważniejszych aspektów wiary chrześcijańskiej jest wielbienie Boga i oddawanie Mu czci. *Psalm 34:1* poucza nas, że powinniśmy zawsze błogosławić Pana i nieustannie Go wielbić.

Znaczenie słowa „błogosławić”

Zanim zagłębimy się w treść samego wersetu, warto zrozumieć znaczenie słowa „błogosławić”. Błogosławić oznacza dziękować Bogu i wywyższać Jego imię. Oznacza uznanie, że to Bóg jest Tym, który zapewnia nam wszystko w życiu, i że to dzięki Jego miłosierdziu oraz łasce możemy żyć.

Wielbienie Boga w każdym czasie

Psalm 34:1 przypomina nam, że musimy wielbić Boga zawsze – nie tylko w chwilach szczęścia czy radości, ale także w najtrudniejszych momentach naszego życia. Ważne jest, aby pamiętać, że każda sytuacja może stać się okazją do uwielbienia Boga i okazania Mu naszego zaufania. Gdy ufamy Bogu i nieustannie Go wielbimy, pamiętamy o Jego miłości i wierności wobec nas.

Korzyści płynące z błogosławienia Boga

Błogosławienie Boga i wywyższanie Jego imienia może przynieść nam wiele korzyści. Po pierwsze, pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie. Skupiając się na Bogu i Jego błogosławieństwach, pamiętamy, jak bardzo nas On kocha i jak wiele otrzymaliśmy dzięki Jego łasce. Pomaga nam to również zachować pozytywne i radosne nastawienie. Dzięki wielbieniu Boga możemy zaznać pokoju, który przewyższa wszelki umysł *(Filipian 4:7)*.

Co więcej, nieustanne wielbienie Boga pozwala nam doświadczać zwycięstwa w codziennym życiu. Gdy mierzymy się z trudnościami i próbami, trwanie w uwielbieniu dodaje nam sił. Czasami Bóg dopuszcza trudne sytuacje, aby nauczyć nas cennych lekcji i umocnić naszą wiarę. Praktykując wielbienie i oddawanie czci, zyskujemy siłę do pokonywania przeciwności losu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg powiedział: Niech stanie się światłość. I stała się światłość.
>
> *— Rodzaju 1:3*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: głoszenie, stworzenie, Światło

Interpretacja:
Rodzaju 1:3 to znaczący werset biblijny, wyznaczający początek stworzenia według biblijnej narracji. Zgodnie z tymi słowami Bóg przemówił i stworzył światło. Wydarzenie to stanowiło pierwszy akt Bożego dzieła stworzenia, podkreślając ogromne znaczenie światła zarówno w Biblii, jak i w naszym życiu.

Znaczenie światła w Biblii

W Biblii światło służy jako metafora Boga i Jego boskiej obecności. Jest symbolem prawdy, uosabiającym Bożą sprawiedliwość, mądrość, radość i miłość. W Nowym Testamencie *Jezus* nazywa siebie *Światłością Świata*. Ponadto Biblia mówi o zmaganiach między światłem a ciemnością; ciemność symbolizuje grzech i zło, podczas gdy światło reprezentuje prawdę i dobro. W *Efezjan 5:8 Paweł* wzywa nas, byśmy żyli jako dzieci światłości, wystrzegając się bezowocnych uczynków ciemności.

Stworzenie światła i jego znaczenie w naszym życiu

Fakt, że Bóg stworzył światło, świadczy o Jego mocy i suwerenności. Przypomina nam również, że bez światła życie byłoby niemożliwe. Światło jest niezbędne do widzenia oraz do rozkwitu świata przyrody. W sensie duchowym światło może symbolizować drogę do zbawienia i do Boga. Gdy kroczymy w świetle, podążamy właściwą ścieżką i napełniamy nasze serca prawdą oraz radością płynącą od Boga. Z kolei, gdy kroczymy w ciemności, oddalamy się od Boga i od innych ludzi.

Musimy pamiętać, że światło jest nie tylko zjawiskiem fizycznym, ale także duchowym. Tak jak światło prowadzi nas przez ciemność, tak obecność Boga w naszym życiu kieruje nami, rozjaśnia naszą drogę i dostarcza prawdy niezbędnej do podejmowania mądrych decyzji. Gdy przyjmujemy Boże światło do naszego życia, Bóg nas przemienia i prowadzi właściwą ścieżką.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ty zaś mów to, co jest zgodne ze zdrową nauką.
>
> *— Tytusa 2:1*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: głoszenie, Ewangelizacja, uczyc sie

Interpretacja:
Zanim zagłębimy się w sam werset, warto zrozumieć, czym jest *„zdrowa nauka”*. Termin ten odnosi się do zbioru biblijnych przekonań i nauk, *które są prawdziwe i korzystne dla chrześcijańskiego życia*. Innymi słowy, to zbiór biblijnych prawd, które pozwalają nam poznawać Boga i prowadzić spełnione życie.

Mówienie zgodnie ze zdrową nauką jest ważne z kilku powodów. Po pierwsze, pozwala nam ono poznawać Bożą prawdę i jej doświadczać. Biblia zawiera jasne nauki na temat tego, kim jest Bóg, co dla nas uczynił i jak możemy żyć w społeczności z Nim. Wypowiadanie się w zgodzie ze zdrową nauką to najpewniejszy sposób na poznanie Bożej prawdy i doświadczenie jej.

Po drugie, mówienie zgodnie ze zdrową nauką chroni nas przed fałszywymi naukami oraz przed tymi, którzy chcą nas zwieść. Szatan jest wielkim zwodzicielem i od zawsze próbował zniekształcać Bożą prawdę. Dzięki mówieniu zgodnie ze zdrową nauką potrafimy odróżnić prawdę od fałszu i uniknąć wpadnięcia w sidła szatana.

Wreszcie, mówienie zgodnie ze zdrową nauką pozwala nam być światłem dla świata i dzielić się Ewangelią z innymi. Jeśli wypowiadamy się w zgodzie z biblijnymi prawdami, możemy przekazywać orędzie o zbawieniu ludziom w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*
